

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δο 8
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. Λρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπευθύνεται :
Διεύθυνσιν **Φωνῆς τῆς Ἡπείρου**
Ἀθήνας

ΕΤΟΣ ΕΝΔΕΚΑΤΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου 1902. Ὁφείλουσι δὲ οἱ ἐπιθυμοῦντες τὰ βιβλία καὶ τὰ ἀποστέλλωσι καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν καὶ τὰ ἀπευθύνονται δι' ἐπιστολῆς ἢ ταχυδρομικοῦ δευτερίου πρὸς τὸν συντάκτην κ. **Γεώργ. Κ. Γάγαρον**.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ ἑνδεκά εἰς τὴν ἡμετέραν ἡμετέραν ἡμετέραν καὶ ὑπὲρ τῶν ἁπανταχοῦ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

ΗΡΩΙΚΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

Ἡ
ΣΟΥΛΙΩΤΕΣ καὶ ΛΙΑΠΗΔΕΣ
(Ἱστορικὸ διήγημα)

Ζύγωναν τὰ Χριστούγεννα.

Εἴταν ἡ ὑστερινὴ πολιορκία τοῦ Σουλιῦ ἀπὸ τὸν Ἀλῆ-Πασσῖα. Οἱ καλῦτεροι Σουλιῶτες εἶχαν πιάσει τὰς σπουδαιότερας θέσεις, καὶ οἱ καλῦτεροι Ἀρβανῆτες, οἱ Λιάπηδες, εἴταν ἀντιπρόσωποι τους. Σὲ μιὰ ἀπὸ τὰς σπουδαιότερας θέσεις εἴταν καὶ ὁ Τούσιας μὲ εἰκοσι παλληκάρια ἕνα καὶ ἕνα, καὶ ἀντιμέτωπός του εἴταν ὁ Μουσιλῆ-Γκιολέκας* μ' ἐξήντα Λιάπηδες, ἕναν καὶ ἕναν.

Χτυποῦσε ὁ Γκιολέκας νὰ διώξῃ τὸν Τούσια ἀπὸ τῆς θέσης του, ἀλλ' εἴταν εὐκολώτερον νὰ φύγουν τὰ βουνὰ ἀπὸ καταγῆς, παρὰ ὁ Τούσιας μὲ τὰ παλληκάρια του. Χτυποῦσε καὶ ὁ Τούσιας νὰ διώξῃ τὸν Γκιολέκα, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς δὲν τὸ κουνούσε. Παλληκάρια καὶ ἐκεῖνος, παλληκάρια καὶ τοῦτοι, ἀλλὰ πλεῖστον παλληκάρια ὁ Σουλιώτης, ποῦ πολεμοῦσε μὲ τρεῖς φορές πλεῖστον τοῦ. Εἴταν ἀσπονδοὶ ἐχθροὶ ἀναμεταξύ τους οἱ Σουλιῶτες μὲ τοὺς Ἀρβανῆτες, καὶ ὡς ἀλλόφυλοι**, καὶ ὡς ἀλλόθρησκοι, καὶ ὡς ἄθρησκοι ποῦ πολεμοῦσαν τοῦτοι νὰ φυλάξουν πατρίδα, πίστη καὶ λευτεριά, καὶ ἐκεῖνοι νὰ τὰ καταστρέψουν καὶ τὰ τρία καὶ νὰ τοὺς πάρουν σκλάβους τὰ γυναικόπαιδά τους, καὶ ὅμως ἡ παλληκαριὰ εἶχε κάνει οἱ Λιάπηδες νὰ σέβωνται τοὺς Σουλιώτες καὶ οἱ Σουλιῶτες τοὺς Λιάπηδες, καὶ ἔξω ἀπὸ τὸν πόλεμον εἴταν φίλοι ἀγκαρδιακοί.

Ὅταν ἔπαυε τὸ ντουφέκι οἱ Σουλιῶτες μόνο στοὺς Λιάπηδες καταδέχονταν νὰ δίνουν ἀπάντησιν, ἂν τύχαινε νὰ τοὺς ρωτήσουν ἐκεῖνοι τίποτε. Τοὺς ἄλλους τοὺς Ἀρβανῆτες τοὺς περιφρονούσαν, καὶ οὔτε καταδέχονταν νὰ τοὺς λογαριάζουν γιὰ παλληκάρια. Μιὰ μέρα, τὴν ὥρα, ποῦ ἔπαψε τὸ ντουφέκι, ζύγωσε ὁ Γκιολέκας τὸν Τούσια μὲ τὸ ντουφέκι χαμηλωμένο καὶ τοῦ φωνάζει:

— Ὠρέ, Καπετὰν Τούσια!... Ὠρέ, Καπετὰν Τούσια!

— Ὅρσε Μουσιλῆ-ἀγᾶ!

Τοῦ ἀπολογήθηκε ὁ Τούσιας.

— Μὰ τὸν Θεό, ὦρε καπετὰν-Τούσια, δὲ

βλέπω τὴν ὥρα πότε νὰ τελειώσῃ αὐτὸς ὁ ἄτιμος ὁ πόλεμος, γιὰ ν' ἀρθῶ νὰ γείνωμαι βλάμης! Μ' ἔχει κάψει ἡ παλληκαριὰ σας, ἐσὺς τῶν Σουλιωτῶν!

— Καλῶς ν' ἀρθῇς, Μουσιλῆ-ἀγᾶ.

Τοῦ ἀπολογήθηκε ὁ Τούσιας περήφανα Μίαν ἄλλη μέρα, κοντὰ τὰ Χριστούγεννα, εἶχε διατάξῃ γενικὴ ἔφοδος ὁ Πασσῖας. Τούσιας καὶ Γκιολέκας πολέμησαν σὺ θεία. Σκοτώθηκαν πέντε Λιάπηδες ἀπὸ τὰ παλληκάρια τοῦ Γκιολέκα, καὶ ἕνας Σουλιώτης ἀπὸ τὰ παλληκάρια τοῦ Τούσια, ἀλλ' ἀπὸ κείνους ποῦ δὲν εἶχαν ποτὲ θηλυκὴ ὥρα μέσσω τους. Ἐκείνη τὴν ἡμέρα εἴταν λύσσα μοναχὴ ὁ πόλεμος, γιὰτὶ περπατοῦσε ὁ Πασσῖας μονάχος του ἀπὸ πρόχωμα, σὲ πρόχωμα, καὶ ἔταζε γρόσια καὶ φλωριά καὶ βελήματα σ' ἐκείνους ποῦ θὰ φαίνονταν γενναῖοι, καὶ προπάντων σ' ἐκείνους, ποῦ θ' ἔφεραν σουλιώτικα κεφάλια ἢ θ' ἔπαιρναν σουλιώτικα προχώματα.

Τὰ ταξίματα τοῦ Πασσῖα φιλοτίμησαν πλεῖστον τοὺς Ἀρβανῆτες καὶ ρίχτηκαν μὲ τὰ μούτρα ἀπάνω στὰ σουλιώτικα τὰ προχώματα, ἀλλὰ πούθεν δὲν ὑποχώρησαν οἱ Σουλιῶτες καὶ σ' ὅλες τὰς μεριὰς δεχτήκαν τοὺς Τούρκους μὲ τὴ συνειθισμένη τους τὴν ἀνρεία, καὶ ὅ,τι καὶ ἂν ἔκαναν οἱ Τούρκοι οὔτε πιθαμὴ τύπο δὲ μπόρεσαν νὰ κερδήσουν καὶ μοναχὰ ἄφησαν πίσω τους, ἀπάνω στὰ σουλιώτικα τὰ προχώματα, ἑκατὸν πενήντα κουφάρια, τὸ ἄνθος τῆς Ἀρβανιτιᾶς. Ἡ λύσσα τοῦ Πασσῖα εἴταν τόσο μεγάλη, ποῦ δὲ μπόρεσε νὰ μῆνι ἐκείνη τὴν ἡμέρα στὸ Σούλι, καὶ τόσος μεγάλος ὁ φόβος του, ποῦ καθάληψε τ' ἄλλογό του καὶ γκρεμοσακίστηκε γιὰ τὰ Γιάννινα.

Εἶχε σουρουπώσει, καὶ ἀκόμα ἔπαιζε καὶ ἀπὸ τὰς δύο τὰς μεριὰς τὸ ντουφέκι, καὶ ὅταν καλονύχτωσε ἔπαψε ὁ πόλεμος οἱ Ἀρβανῆτες ἄρχισαν νὰ μοιρολόγησαν τοὺς σκοτωμένους τους, ἐννοεῖται ὅσο τὸ δυνατό σιγανὰ, γιὰ νὰ μὴ τοὺς ἀκούσουν οἱ Σουλιῶτες καὶ τοὺς ἀρχίσουν στὰ περιγέλοια. Στοῦ Γκιολέκα τὸ πρόχωμα τὰ κλάματα εἴταν δυνατώτερα, γιὰτὶ οἱ σκοτωμένοι του εἴταν ἀπὸ τοὺς πλεῖστον σημαντικούς Λιάπηδες, καὶ ὅλοι συγγενίδες του : ὁ ἕνας εἴταν ἀδερφός του, ὁ ἄλλος ἀνεψιός του καὶ οἱ ἄλλοι τρεῖς ξαδέρφια του. Ὁ καθένας ἀπὸ τοὺς συντρόφους ἔλεγε στοὺς σκοτωμένους καὶ ξεχωριστὸ μοιρολόγι, καὶ ἔτσι ὅλη ἡ νύχτα πέρασε μὲ θρήνους ἀπὸ τοὺς Τούρκους, ἐνῷ ἀπὸ τοὺς Σουλιῶτες δὲν ἀκούονταν παρὰ χοροὶ καὶ τραγούδια γύρω στὰ λείψανα τῶν σκοτωμένων τους. Κάθε σουλιώτικο πρόχωμα, ποῦ εἶχε σκοτωμένο, γιὰτὶ εἶχαν σκοτωθῇ καὶ ἀπὸ τοὺς Σουλιῶτες καμμιά δεκαπενταριά, κατὰγέρονταν ποῖο ἀπ' ὅλα νὰ κάμῃ τ' ὁμορφώτερο τραγούδι στὴ μνήμη τῶν σκοτωμένων παλληκαριῶν.

Τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρωτὶ, ὁ Γκιολέκας, φέρωντας τὴ φλωκάτα του κατσίουλα κ' ἀνάποδα, φωνάζει μὲ μιὰ φωνὴ κλάμενη :

— Ὠρέ καπετὰν Τούσια! Ὠρέ καπετὰν

Τούσια!

— Ὅρσε, Μουσιλῆ-ἀγᾶ.

Ἀπολογήθηκε ὁ Τούσιας καὶ βγήκε ἀπὸ τὸ πρόχωμά του ἀσπροφορεμένος, σὺ νὰ ἔτοιμάζονταν γιὰ γάμο.

— Ὠρέ, δὲν εἰστε ἀνθρώποι ἐσεῖς οἱ Σουλιῶτες! Ἐμεῖς ρέσαμε στὰ κλάματα καὶ στὰ

μοιρολόγια καὶ σεῖς δὲν ἀκουστήκατε νὰ πῆτε οὔτε ἕνα «ὦχ!» παρὰ τραγουδοῦσατε ὅλη-νύχτα, σὺ νὰ εἴταν ὁ σκοτωμένος σας ἀπὸ ξύλο! Τί τὸν κάναταν τὸν πεθαμένο σας; Ἐτσι ἀκλαυτο καὶ ἀμοιρολόγητο θὰ τὸν ἀφήσετε; Κρίμα στὸ καημένο τὸ παλληκάρια! Μοῦ πόνεσε ἡ ψυχὴ μου, ὅταν τὸν εἶδα νὰ σωριαστῇ κατὰ γῆς σκοτωμένος!...

— Ἐχεις δίκιο, Μουσιλῆ-ἀγᾶ! Ἐμεῖς εἴμαστε σκληροὶ ἀνθρώποι! Ἀλλὰ καὶ ὅσο ψυχόπονοι καὶ ἂν εἴμασταν, δὲ θὰ μοιρολογούσαμε ποτέ. Τὰ μοιρολόγια σ' ἐμᾶς τὰ λέν μόνον οἱ γυναῖκες. Ἀλλὰ καὶ αὐτὲς τόσο ἔχουν συνηθίσει μὲ τοὺς σκοτωμένους, ποῦ τώρα δὲ μοιρολογοῦν πλιό.

Ἐκείνη τὴ στιγμὴ ἦρθε μιὰ Σουλιώτισσα στὸ πρόχωμα τοῦ Τούσια, καὶ φθάνοντας ρώρησε :

— Πέτε μου, πῶς σκοτώθηκε; Ὁρθὸς καὶ ἀπὸ μπροστά; Ἐδειξε παλληκαριὰ;

— Ναί, θεϊκῶ! (Τῆς ἀπηγορεύθησαν ὅλοι μ' ἕνα στόμα). Ὁρθὸς καὶ ἀπὸ μπροστά σκοτώθηκε, ἀφοῦ σκότωσε μὲ τὸ χεῖρ του καὶ δύο-τρεις ἀντίχριστους...

— Ἀφοῦ εἶν' ἔτσι, τὸν παίρνω.

Εἶπε ἡ Σουλιώτισσα, καὶ ἔρριξε κάτω τὴν τριχιά της.

Εἴταν ἡ μάνα τοῦ σκοτωμένου Σουλιώτη, ποῦ ἦρθε νὰ τὸν πάρῃ, γιὰ νὰ τὸν θάψῃ στὸ Σούλι. Ἐνας Σουλιώτης σήκωσε μιὰ κάππα καὶ φανίστηκε στὰ μάτια τῆς ἡρώικῆς μάνας τ' ἀντρεωμένο παιδί της.

Ὁ Γκιολέκας ἀφοῦ εἶδε καὶ ἤκουσε τὴ μάνα τοῦ σκοτωμένου, χωρὶς νὰ πῇ τίποτε ἄλλο, γύρισε στὸ πρόχωμά του.

Ἡ μάνα γυνάτισε, φίλησε τὸ κρῦν πρόσωπο τοῦ παιδιοῦ της, καὶ τοῦ μοιρολόρησε κρυφά, σὺν κλάμα, σὺ μοιρολόγι, καὶ ὕστερον τοῦ εἶπε :

— Ἐχε τὴν εὐχή μου, γιούκα μου!

Καὶ γυρίζοντας εἶπε στοὺς ἄλλους :

— Ἐλᾶτε τώρα νὰ μοῦ τὸν ζαλώσετε.

Ἐτρεξαν νὰ τῆς ζαλώσουν τὸ σκοτωμένο παιδί της, ποῦ εἶχε γείνει σὺ σάνιδα ἀλύγιστο, ἀπὸ τὸ νεκρωμό.

— Βάλτέ του καὶ τ' ἄρματά του!

Φώναζε προσταχτικὰ ἡ μάνα.

Τοῦ ἔβαλαν τὰς πιστόλες καὶ τὸ γιαταγάνι στὴ ζώνη του, καὶ τοῦ κρέμασαν τὸ ντουφέκι ἀπὸ τὸ λαιμό, καὶ ἔτσι ἡ βαρυσθυμὴ μάνα τράβηξε περήφανα γιὰ τὸ Σούλι, ζαλωμένη τὸ σκοτωμένο παιδί της.

Ὁ Γκιολέκας κοίταζε ὅλη αὐτὴ τὴ σκηνὴ ἀπὸ τὸ πρόχωμά του καὶ στὸ τέλος εἶπε μ' ἀγανάκτησιν :

— Ὠρέ, εἰστε διαβόλοι ἐσεῖς οἱ Σουλιῶτες! Δὲν εἰστε ἀνθρώποι! Κι εἶναι ζουρλὸς ὁ Πασσῖας, ποῦ σὺς πολεμεῖ!

— Αὐ! ποῖός σὺς προσκάλεσε νὰρθῇτε νὰ μάς πολέμησετε, ἀγᾶ μου; (Τοῦ ἀπολογήθηκε ὁ Τούσιας). Δὲν πᾶτε ἀπέκει ποῦράτε;

Ὁ Γκιολέκας δὲ μίλησε τίποτε καὶ τρῶπωσε στὸ πρόχωμά του.

Τὴν ἄλλη μέρα εἴταν Κυριακὴ. Ἦρθαν γυναῖκες τῆς ἀντρεωμένης φρουρᾶς τοῦ Τούσια καὶ ἔφεραν τὰ φορέματα τῶν παλληκαριῶν γιὰ ν' ἀλλάξουν.

Οἱ Σουλιῶτες ἀλλάξαν καὶ ἔφεγγαν οἱ φουστάνελλες τους σὰ χιόνι ἀπὸ τὴν ἀσπράδα. Τούρ-

(*) Ὁ Γκιολέκας τοῦτος εἴταν πατέρας τοῦ γνωστοῦ Ζεῖνελ Γκιολέκα ποῦ σήκωσε τὴν ἀλβανικὴ ἐπανάστασιν στὰ 1846.

(**) Οἱ Σουλιῶτες ποτὲ δὲν ἔλεγον τὸν ἑαυτὸν τοὺς Ἀρβανῆτες.

και καί χριστιανοί δὲν πολεμοῦσαν, ἀλλὰ στέκονται ἀντίκρυ-ἀντίκρυ. Εἶχαν τέσσερες μέρες ἀνακωχή. Ἀσπάρταν οἱ Σουλιῶτες ἀπὸ τὴν ἀσπάρδα καὶ μοσκοβολοῦσαν, καὶ μαύριζαν οἱ Τούρκοι ἀπὸ τὴν λέρα καὶ βρωμοῦσαν ἀπὸ τὴν ἀκαθαρσία. Αἱ φουστάνες τους καὶ τὰ ποκάμια τους εἶχαν γίνεαι κουρέλλι καὶ φαίνονταν τὰ ρεχάτα.

Ζύγοναν τὰ Χριστούγεννα. Τέσσερες πέντε μέρες ἀπολείπονταν ἀκόμα. Τότε οἱ Σουλιῶτες δὲ θῆζαναν μόνον μὲ καθάρια φορέματα, σὺν κάθε Κυριακῇ, ἀλλὰ καὶ πασκαλιάτικα. Θῆζαναν πλείονος, καὶ ἡ ὡμορφιά τους καὶ ἡ λεβεντιά τους θὰ φάνταζε πλείονος.

Ὁ Γκιολέκας, βλέποντας ἀπὸ τὴν μιὰ μεριά τὴν καθαρότητα τῶν Σουλιωτῶν, καὶ τὴν καλοφόρσιά τους καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη τὴν γυμνιά καὶ τὴν ἀκαθαρσίαν τῶν συντρόφων του καὶ τοῦ ἐαυτοῦ του ἤλεψε, τί νὰ κάνει; Πῶς ν' ἀντιπαραταχθῇ καὶ σ' αὐτὸν τὸν πόλεμο; Σκέφτεται, σκέφτεται, καὶ ἀποφασίζει νὰ πάρῃ τὰ παλληκάρια του καὶ νὰ πεταχθῇ εἰς τὰ Γιάννινα νὰ ντυθῶναι κινουόριες φουστάνες καὶ καὶ κινουόρια ποκάμια καὶ νὰ ποδεθῶναι κινουόρια τσαρούγια καὶ νὰ ξαναγυρίσουν, ἀφίνοντας ἀντικατάστατες τους ἄλλους Ἀρβανίτες. Γι' αὐτὸν τὸν σκοπὸν πῆγε νὰ συνεννοηθῇ μὲ τὸ Σιλιχτάρη τὸν ἀρχηγό. Ὁ Σιλιχτάρης τοῦ ἔδωκε τὴν ἄδεια καὶ τοῦ ἔστειλε κρυφὰ τὴν νύχτα ἀντικατάσταση ἀπὸ ἑκατὸν πενήντα Τεπελενωίτες, ποὺ ἔρχονταν δεῦτεροι στὴν παλληκάρια ἀπὸ τοὺς Διάπνδες, γιατί ἡ θέση εἶταν σποδιάλα, καὶ ὁ Τούσιος τὸ πλεῖον ἔκρινοντο παλληκάρια τοῦ Σουλίου. Ὁ Γκιολέκας κίνησε γιὰ τὰ Γιάννινα πρὶν νὰ ξημερώσῃ, λέγοντας στοὺς Τεπελενωίτες:

— Ἀκούστε καλὰ, ὦρε! Ἐμεῖς θὰ γυρίσωμε ἀὐριο βροδὺ ἀπὸ τὰ Γιάννινα, καὶ ὡς τὸ διάστημα αὐτὸ νὰ μὴ βγάλετε καθόλου τὴ μύτη σας ἀπὸ τὰ προγώματ' καὶ σὰς καταλάβουν οἱ Σουλιῶτες ἐπὶ δὲν εἴστε ἐμεῖς, καὶ σὰς πεσοκύνουν καὶ σὰς διώξουν ἀπ' ἐδῶ.

Ἀκούοντας αὐτὰ τὰ λόγια οἱ Τεπελενωίτες τοὺς ἀκοφάνηκε πολὺ γιὰ τὴν σύσταση, ποὺ τοὺς ἔκανε ὁ Γκιολέκας, θεωρῶντας τὴν ὡς προσβολή, καὶ ἀποφασίσαν νὰ ἐνδιχθῶν, δείχνοντας στοὺς Διάπνδες ἐπὶ δὲν εἶναι καθόλου κατώτεροί τους, καὶ νὰ τοὺς τσακίσουν τὴ μύτη καὶ νὰ μὴ πενοῦνται ἄλλη φορὰ. Τὴν ἄλλη μέρα οἱ Τεπελενωίτες βλέποντας ἐπὶ οἱ Σουλιῶτες εἶταν πολὺ λίγοι καὶ νομίζοντας ντροπὴ τοὺς αὐτοὶ ἑκατὸν πενήντα νὰ κρυφτοῦν μπροστὰ σὲ δεκά ἑφτά-δέκα ὀκτὼ ἑχθρούς τους, βγήκαν στὸ φανερό. Μαθόντας ὁ Τούσιος ἐπὶ ὁ Γκιολέκας μὲ τοὺς Διάπνδες τοῦ δὲν εἶταν πλεῖον ἀντίκρυ του καὶ ἐπὶ εἶταν ἄλλοι, τοὺς μπάνει στὴ μύτη μὲ τὰ λόγια.

Ἀπὸ τοῦ σὲ λόγῳ τοῦ εἶπε ἄγουρνοῦτες, βριαῖα, ποὺ δὲν γινώσκουν ποτὲ οἱ Τούρκοι, καὶ ὁ πόλεμος ἄρχισε.

Μὲ τὰς πρώτες ντουφεκὲς φώναξε ὁ Τούσιος: — Τὰ γιγατάνια καὶ ἀπάνω τους, τοὺς γουρνόμυτες! (Ὁ μπύρα! ὦ ντέρρα! μπιτάκα).

Φράγκ! φράγκ! τὰ γιγατάνια οἱ Σουλιῶτες στὰ χέρια καὶ μέσα στοὺς Τούρκους! Ἐγίνει ἀλλοπαγμοί! Οἱ Τεπελενωίτες λάκκισαν, καὶ ἔπιασαν μισὴ ὥρα μακριὰ μιὰ ρόχ'η, ἀφίνοντας πίσω τους σκράντα σκοτωμένους καὶ τὰ προγώματ' στα χέρια τοῦ Τούσιου.

Τὴν ἄλλη τὴ βράδι ἐρχόμενος ὁ Γκιολέκας ἀπὸ τὰ Γιάννινα μαθαίνει ἐπὶ οἱ Σουλιῶτες μῆπ' ἔχουν στὰ προγώματ' του καὶ τὰ πῆραν καὶ γένεταν ἑξὼ φρενὸν. Τὴν ἄλλη μέρα πηγαίνει, βρίσκει τοὺς Τεπελενωίτες καὶ μαθαίνει μὲ τί τρόπο τοὺς νίκησαν καὶ τοὺς ἔδωξαν οἱ Σουλιῶτες.

— Δὲ σὰς τό-εἶπα γῶ, μωρὲ (τοὺς λέγει) νὰ μὴ δειχθῶτε ποιοὶ εἴστε, γιατί θὰ σὰς τσακίσουν; Τὴν διέβλε: Σὰς πέρασε ἡ ἰδέα ἐπὶ εἰμαστε ἴσοι Τεπελενωίτες καὶ Διάπνδες. Ἀπὸ ποῦτε, μωρὲ γενίκαμε ξαδερφία; Μονάχα ἕναν ἔβγαλε τὸ χοροὶ σας, — τὸν Πασά, — καὶ καλύτερα νὰ μὴ εἶχε βγάλει! Κι' αὐτὸς μὴ νομίζετε ἐπὶ ἔχει παλληκάρια μεγάλη!

Πονηρὰ μονάχα μεγάλη ἔχει!

Ἀπὸ τοὺς ἔδωσε καλὰ-καλὰ πατόκορφα, πῆγε ὡς μιὰ ντουφεκιά τόπο σὺν τὸν Τούσιον ποὺ εἶταν στὰ προγώματ' καὶ φώναξε:

— Ὁρὲ καπετὰν Τούσιος! Ὁρὲ καπετὰν Τούσιος!

Ἀκούοντας τὴ φωνὴ τοῦ Γκιολέκα, πε-
χτηκε ὁ Τούσιος τὸ πρόσωπον.

— Καλῶς ὦρες, Μουσταῖ-ἄγ'η, ἀπὸ τὰ Γιάννινα! Πῶς τὰ πέρασε ἐκεῖ πέρα;

— Μωρὲ, τί «καλῶς-ὦρα» μοῦ λές;

Τοῦ ἀπολογήθηκε ὁ Γκιολέκας βραθύμα.

— Γιατί, ὦρε Μουσταῖ ἄγ'η;

Τὸν ρώτησε ὁ Τούσιος, σὰ νὰ μὴν καταλάβαινε.

— Σ' εἶχε παλληκάρια, ὦρε Τούσιος (τοῦ λέει ὁ Γκιολέκας) νὰ πάρῃς τὰ προγώματ' ἀπὸ μὰς τοὺς Διάπνδες καὶ τὸ Γκιολέκα, καὶ ὅχι ἀπὸ τοὺς Τεπελενωίτες! Ὅχι ἑκατὸν πενήντα ποὺ εἶταν, ἀλλὰ καὶ χίλιοι ἂν εἶταν. Ἡ ἀπ' αὐτοὺς τὰ πῆρε, ἡ ἀπ' ὅσων τὰ πῆρε, κάνει τὸ ἴδιον! Τέτοιαν νίκη καὶ τέτοιον κέρδος σοῦ τὰ χαρίζω!...

Λέγοντας αὐτὰ τὰ λόγια, γύρισε τὲς πλάτες νὰ φύγῃ. Ὁ Τούσιος πειράχτηκε πολὺ ἀπὸ τὰ λόγια τοῦ Γκιολέκα καὶ τοῦ λέει:

— Γύρνα πίσω, ὦρε Μουσταῖ!

Ὁ Γκιολέκας γύρισε καὶ στάθηκε, καὶ Τούσιος τοῦ εἶπε πενήντα:

— Ἀρῶ νομίζεις ἐπὶ εἶν' εἶσαι, δὲν τὰ θέλω τὰ προγώματ' σου! Ἐλα νὰ τὰ πάρῃς, καὶ ἂν δὲ σοῦ τὰ ξαναπαρῇ, νὰ πεθάνω **Μεμέτης** 1.

Ἀρῶσέ τα μιὰ φορὰ, ὥς εἰς εἰς μὲν πρῶτα, (τοῦ εἶπε ὁ Γκιολέκας) καὶ ἂν μοῦ τὰ πάρῃς, ζώντας ἐγὼ, νὰ πεθάνω Κωνσταντῆς. (2)

Τραβήχτηκαν οἱ Σουλιῶτες ἀμέσως στὰ πρῶτά τους τὰ προγώματ', καὶ ὁ Γκιολέκας καὶ τὰ παλληκάρια του ἔπιασε τὰ δικὰ του, σὺν καὶ πρῶν.

Τὴν ἄλλη μέρα ξημέρωναν Χριστούγεννα. Οἱ Σουλιῶτες φόρεσαν ἑλὶοι τὰ πασκαλιάτικα τους, πρῶν πρῶν, ποὺ τοὺς εἶχαν φέρει οἱ γυναικὲς ἀπὸ τὸ Σοῦλι, καὶ στέκονταν ἐτοιμοί. Ὁ Τούσιος μῆπ' ἔχει μιὰ φωνή:

— Κριττέρα μὲ, ὦρε μουράτ' (3) Γκιολέκα!

— Καλῶς ἀντὶς, ὦρε κακούρ' (4) Τούσιος.

Ἀπολογήθηκε ὁ Γκιολέκας, καὶ ὁ πόλεμος ἀναματῶν τοὺς ἄρχισε.

Οἱ Σουλιῶτες ἄδισαν ἀπὸ ἕνα ντουφεκὶ μονάχα ὁ καθένας, καὶ ὕστερα ἔξω τὰ γιγατάνια καὶ ἀπάνω στοὺς Διάπνδες! Σουλιῶτες καὶ Διάπνδες γραπώθηκαν ἀπάνω τὰ τούρ-
κικα τὰ προγώματ'. Καθὲ Σουλιῶτης πολεμοῦσε μὲ τρεῖς Διάπνδες καὶ μόνον ὁ Τούσιος καὶ ὁ Γκιολέκας πολεμοῦσαν ἕνας καὶ ἕνας μὲ τὰ γιγατάνια. Ὁ Τούσιος εἶταν τὸ ἀντρεί-
τερο παλληκάρι τοῦ Σουλίου καὶ δὲ ὑπορούσε νὰ τοῦ ἀντισταθῇ κανένας στὴ γῆ, ἡ Χριστιανὸς ἡ Τούρκος. Ἀλλὰ καὶ ὁ Γκιολέκας εἶταν τὸ ἀντρείτερο παλληκάρι τῆς Διαπουριῆς καὶ μόνον Σουλιῶτης ὑπορούσε νὰ βγῇ μπροστὰ του, καὶ ὅχι Σουλιῶτης τῆς ἀράδας. Ἀπάνω στη μονομαχίαν λέει τοῦ Γκιολέκα ὁ Τούσιος:

— Γένε, Γκιολέκα, Κωνσταντῆς νὰ σοῦ χαρίσω τὴ ζωὴ!

Κι' ὁ Γκιολέκας ἀρριμένος τοῦ ἀπολο-
γίεται:

— Γένε σὺ Μεμέτης νὰ σοῦ τὴ χάρισω καὶ ἐγὼ!

Καὶ τοῦ δίνει μιὰ ξέδρομη γιγατάνι τοῦ Τούσιου. Ὁ Τούσιος τοῦ τὴν πληρώνει στὴ στιγμή μὲ μιὰ κατὰκεράλη. Ὁ Γκιολέκας ἔ-
πιασε κατὰ γῆς σὺν ἑρριζωμένον κυπαρίσσι. Ὁ-
σοι Διάπνδες δὲν εἶχαν σκοτωθῇ ὡς ἐκείνη τὴ στιγμή, εἶταν μακριὰ ἀπὸ τὸ πρόσωπον τοῦ Γκιολέκα.

(1) Εἶταν ὁ μεγαλύτερος ὄρκος καὶ κατὰ μὲζ τῶν Χριστιανῶν ἐκείνης τῆς ἐποχῆς, ποὺ σῶζεται ἀκόνα καὶ σήμερον, νὰ πεθάνῃ κανεὶς μὲ τ' ὄνομα ἐκείνου ποὺ πῆρε τὴν Πόλη, δηλαδὴ ἑξομότης.

(2) Ὁ ἴδιος ὄρκος καὶ ἡ ἴδια κατὰ, τ' ὄνομα τοῦ τελευταίου Παλαιολόγου «Κωνσταντῖνος» γιὰ τοὺς Τούρκους.

(3) Ἐξομότης, ἀκάθαρτος.

(4) «Κακούρ» = πειστής.

Σκοτώθηκαν εἰκοσι Διάπνδες καὶ ὁ Γκιολέ-
κας εἰκοσι ἕνας, καὶ πέντε Σουλιῶτες.

Σὺν τὸ Γκιολέκα δὲν εἶχε ἄλλον ἢ Ἀρβανίτη, οὐτὲ σὺν τὸν Τούσιον ἄλλον τὸ Σοῦλι.

Ἐπρεπε νὰ πέσῃ ἕνας ἀπὸ τοὺς δύο.

Ὁ Τούσιος φίλησε τὸ Γκιολέκα ἀδερφικὰ μὲ δακρυσμένα μάτια, καὶ ὁ Γκιολέκας πρὶν ἐ-
φυχθῇ τοῦ χάρισε τὸ αἷμα (*) του, καὶ πῆ-
(*) Τὸ αἷμα καλὰ!

Ἦν τότε, οἰονδῆποτε σῆδιον καὶ ἂν τεθῇ ἐπὶ τοῦ τάφου. Ὁ δὲ σῆς ἐξ ἡπαντος νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὴν ἔγκρισιν πασῶν τῶν συνεργα-
θιστῶν εἰς τὴν Βερουλίνειον συνθήκην Δυνά-
μεων. Κατὰ τὰς πληροφορίας τοῦ αὐτοῦ φύλλου, θεωρεῖται πιθανόν ἐπὶ μετὰ τὴν ἐν Βιέννῃ ἐπισκεψὴν τοῦ Λάμσдорφ καὶ τὰς μετὰ τοῦ Γολουχόσκη συνδιαλέξεις αὐτοῦ θὰ ἐπα-
κολουθῇ ἀμέσως ἀνταλλαγὴ γυναικῶν μεταξὺ τῶν συνεργαθιστῶν τῶν Βερουλίνειον συνθή-
κην Δυνάμεων περὶ τῆς λύσεως τοῦ Μακεδονι-
κοῦ ζητήματος, ὅποτε φυσικῶς τῷ λόγῳ τὴν ἡμέραν ἐν τῷ ζητηματικῷ τοῦθ' ἂν κατελείπονται καὶ Δυνάμεις εἰς τὰ δύο μάλιστα ἐνδιαφερόμενα κράτη, Ρωσίαν καὶ Αὐστροουγγαρίαν.

Ἐπειτα δ' ὡς αὐτὸς πιθανόν ἐπὶ ἡ Γερμανία, ὡς ἐπράξεν ἐν τῷ Κρητικῷ Ζητηματικῷ, θὰ κατα-
λείπῃ εἰς τὰς ἄλλας Δυνάμεις τὴν διεσχωγὴν τῆς Μακεδονικῆς ὑποθέσεως ἀπ' ὅσον ἐπὶ αὐτὴ ἀπὸ πάσης. εἰ δυνατόν, ἀναμείζω.

Ἐπειτα δ' ὡς αὐτὸς πιθανόν ἐπὶ ἡ Γερμανία, ὡς ἐπράξεν ἐν τῷ Κρητικῷ Ζητηματικῷ, θὰ κατα-
λείπῃ εἰς τὰς ἄλλας Δυνάμεις τὴν διεσχωγὴν τῆς Μακεδονικῆς ὑποθέσεως ἀπ' ὅσον ἐπὶ αὐτὴ ἀπὸ πάσης. εἰ δυνατόν, ἀναμείζω.

Ἐπειτα δ' ὡς αὐτὸς πιθανόν ἐπὶ ἡ Γερμανία, ὡς ἐπράξεν ἐν τῷ Κρητικῷ Ζητηματικῷ, θὰ κατα-
λείπῃ εἰς τὰς ἄλλας Δυνάμεις τὴν διεσχωγὴν τῆς Μακεδονικῆς ὑποθέσεως ἀπ' ὅσον ἐπὶ αὐτὴ ἀπὸ πάσης. εἰ δυνατόν, ἀναμείζω.

Ἐπειτα δ' ὡς αὐτὸς πιθανόν ἐπὶ ἡ Γερμανία, ὡς ἐπράξεν ἐν τῷ Κρητικῷ Ζητηματικῷ, θὰ κατα-
λείπῃ εἰς τὰς ἄλλας Δυνάμεις τὴν διεσχωγὴν τῆς Μακεδονικῆς ὑποθέσεως ἀπ' ὅσον ἐπὶ αὐτὴ ἀπὸ πάσης. εἰ δυνατόν, ἀναμείζω.

Ἐπειτα δ' ὡς αὐτὸς πιθανόν ἐπὶ ἡ Γερμανία, ὡς ἐπράξεν ἐν τῷ Κρητικῷ Ζητηματικῷ, θὰ κατα-
λείπῃ εἰς τὰς ἄλλας Δυνάμεις τὴν διεσχωγὴν τῆς Μακεδονικῆς ὑποθέσεως ἀπ' ὅσον ἐπὶ αὐτὴ ἀπὸ πάσης. εἰ δυνατόν, ἀναμείζω.

Ἐπειτα δ' ὡς αὐτὸς πιθανόν ἐπὶ ἡ Γερμανία, ὡς ἐπράξεν ἐν τῷ Κρητικῷ Ζητηματικῷ, θὰ κατα-
λείπῃ εἰς τὰς ἄλλας Δυνάμεις τὴν διεσχωγὴν τῆς Μακεδονικῆς ὑποθέσεως ἀπ' ὅσον ἐπὶ αὐτὴ ἀπὸ πάσης. εἰ δυνατόν, ἀναμείζω.

Ἐπειτα δ' ὡς αὐτὸς πιθανόν ἐπὶ ἡ Γερμανία, ὡς ἐπράξεν ἐν τῷ Κρητικῷ Ζητηματικῷ, θὰ κατα-
λείπῃ εἰς τὰς ἄλλας Δυνάμεις τὴν διεσχωγὴν τῆς Μακεδονικῆς ὑποθέσεως ἀπ' ὅσον ἐπὶ αὐτὴ ἀπὸ πάσης. εἰ δυνατόν, ἀναμείζω.

Ἐπειτα δ' ὡς αὐτὸς πιθανόν ἐπὶ ἡ Γερμανία, ὡς ἐπράξεν ἐν τῷ Κρητικῷ Ζητηματικῷ, θὰ κατα-
λείπῃ εἰς τὰς ἄλλας Δυνάμεις τὴν διεσχωγὴν τῆς Μακεδονικῆς ὑποθέσεως ἀπ' ὅσον ἐπὶ αὐτὴ ἀπὸ πάσης. εἰ δυνατόν, ἀναμείζω.

Ἐπειτα δ' ὡς αὐτὸς πιθανόν ἐπὶ ἡ Γερμανία, ὡς ἐπράξεν ἐν τῷ Κρητικῷ Ζητηματικῷ, θὰ κατα-
λείπῃ εἰς τὰς ἄλλας Δυνάμεις τὴν διεσχωγὴν τῆς Μακεδονικῆς ὑποθέσεως ἀπ' ὅσον ἐπὶ αὐτὴ ἀπὸ πάσης. εἰ δυνατόν, ἀναμείζω.

Ἐπειτα δ' ὡς αὐτὸς πιθανόν ἐπὶ ἡ Γερμανία, ὡς ἐπράξεν ἐν τῷ Κρητικῷ Ζητηματικῷ, θὰ κατα-
λείπῃ εἰς τὰς ἄλλας Δυνάμεις τὴν διεσχωγὴν τῆς Μακεδονικῆς ὑποθέσεως ἀπ' ὅσον ἐπὶ αὐτὴ ἀπὸ πάσης. εἰ δυνατόν, ἀναμείζω.

Ἐπειτα δ' ὡς αὐτὸς πιθανόν ἐπὶ ἡ Γερμανία, ὡς ἐπράξεν ἐν τῷ Κρητικῷ Ζητηματικῷ, θὰ κατα-
λείπῃ εἰς τὰς ἄλλας Δυνάμεις τὴν διεσχωγὴν τῆς Μακεδονικῆς ὑποθέσεως ἀπ' ὅσον ἐπὶ αὐτὴ ἀπὸ πάσης. εἰ δυνατόν, ἀναμείζω.

Ἐπειτα δ' ὡς αὐτὸς πιθανόν ἐπὶ ἡ Γερμανία, ὡς ἐπράξεν ἐν τῷ Κρητικῷ Ζητηματικῷ, θὰ κατα-
λείπῃ εἰς τὰς ἄλλας Δυνάμεις τὴν διεσχωγὴν τῆς Μακεδονικῆς ὑποθέσεως ἀπ' ὅσον ἐπὶ αὐτὴ ἀπὸ πάσης. εἰ δυνατόν, ἀναμείζω.

Ἐπειτα δ' ὡς αὐτὸς πιθανόν ἐπὶ ἡ Γερμανία, ὡς ἐπράξεν ἐν τῷ Κρητικῷ Ζητηματικῷ, θὰ κατα-
λείπῃ εἰς τὰς ἄλλας Δυνάμεις τὴν διεσχωγὴν τῆς Μακεδονικῆς ὑποθέσεως ἀπ' ὅσον ἐπὶ αὐτὴ ἀπὸ πάσης. εἰ δυνατόν, ἀναμείζω.

Ἐπειτα δ' ὡς αὐτὸς πιθανόν ἐπὶ ἡ Γερμανία, ὡς ἐπράξεν ἐν τῷ Κρητικῷ Ζητηματικῷ, θὰ κατα-
λείπῃ εἰς τὰς ἄλλας Δυνάμεις τὴν διεσχωγὴν τῆς Μακεδονικῆς ὑποθέσεως ἀπ' ὅσον ἐπὶ αὐτὴ ἀπὸ πάσης. εἰ δυνατόν, ἀναμείζω.

Ἐπειτα δ' ὡς αὐτὸς πιθανόν ἐπὶ ἡ Γερμανία, ὡς ἐπράξεν ἐν τῷ Κρητικῷ Ζητηματικῷ, θὰ κατα-
λείπῃ εἰς τὰς ἄλλας Δυνάμεις τὴν διεσχωγὴν τῆς Μακεδονικῆς ὑποθέσεως ἀπ' ὅσον ἐπὶ αὐτὴ ἀπὸ πάσης. εἰ δυνατόν, ἀναμείζω.

Ἐπειτα δ' ὡς αὐτὸς πιθανόν ἐπὶ ἡ Γερμανία, ὡς ἐπράξεν ἐν τῷ Κρητικῷ Ζητηματικῷ, θὰ κατα-
λείπῃ εἰς τὰς ἄλλας Δυνάμεις τὴν διεσχωγὴν τῆς Μακεδονικῆς ὑποθέσεως ἀπ' ὅσον ἐπὶ αὐτὴ ἀπὸ πάσης. εἰ δυνατόν, ἀναμείζω.

Ἐπειτα δ' ὡς αὐτὸς πιθανόν ἐπὶ ἡ Γερμανία, ὡς ἐπράξεν ἐν τῷ Κρητικῷ Ζητηματικῷ, θὰ κατα-
λείπῃ εἰς τὰς ἄλλας Δυνάμεις τὴν διεσχωγὴν τῆς Μακεδονικῆς ὑποθέσεως ἀπ' ὅσον ἐπὶ αὐτὴ ἀπὸ πάσης. εἰ δυνατόν, ἀναμείζω.

Ἐπειτα δ' ὡς αὐτὸς πιθανόν ἐπὶ ἡ Γερμανία, ὡς ἐπράξεν ἐν τῷ Κρητικῷ Ζητηματικῷ, θὰ κατα-
λείπῃ εἰς τὰς ἄλλας Δυνάμεις τὴν διεσχωγὴν τῆς Μακεδονικῆς ὑποθέσεως ἀπ' ὅσον ἐπὶ αὐτὴ ἀπὸ πάσης. εἰ δυνατόν, ἀναμείζω.

Ἐπειτα δ' ὡς αὐτὸς πιθανόν ἐπὶ ἡ Γερμανία, ὡς ἐπράξεν ἐν τῷ Κρητικῷ Ζητηματικῷ, θὰ κατα-
λείπῃ εἰς τὰς ἄλλας Δυνάμεις τὴν διεσχωγὴν τῆς Μακεδονικῆς ὑποθέσεως ἀπ' ὅσον ἐπὶ αὐτὴ ἀπὸ πάσης. εἰ δυνατόν, ἀναμείζω.

Ἐπειτα δ' ὡς αὐτὸς πιθανόν ἐπὶ ἡ Γερμανία, ὡς ἐπράξεν ἐν τῷ Κρητικῷ Ζητηματικῷ, θὰ κατα-
λείπῃ εἰς τὰς ἄλλας Δυνάμεις τὴν διεσχωγὴν τῆς Μακεδονικῆς ὑποθέσεως ἀπ' ὅσον ἐπὶ αὐτὴ ἀπὸ πάσης. εἰ δυνατόν, ἀναμείζω.

Ἐπειτα δ' ὡς αὐτὸς πιθανόν ἐπὶ ἡ Γερμανία, ὡς ἐπράξεν ἐν τῷ Κρητικῷ Ζητηματικῷ, θὰ κατα-
λείπῃ εἰς τὰς ἄλλας Δυνάμεις τὴν διεσχωγὴν τῆς Μακεδονικῆς ὑποθέσεως ἀπ' ὅσον ἐπὶ αὐτὴ ἀπὸ πάσης. εἰ δυνατόν, ἀναμείζω.

Ἐπειτα δ' ὡς αὐτὸς πιθανόν ἐπὶ ἡ Γερμανία, ὡς ἐπράξεν ἐν τῷ Κρητικῷ Ζητηματικῷ, θὰ κατα-
λείπῃ εἰς τὰς ἄλλας Δυνάμεις τὴν διεσχωγὴν τῆς Μακεδονικῆς ὑποθέσεως ἀπ' ὅσον ἐπὶ αὐτὴ ἀπὸ πάσης. εἰ δυνατόν, ἀναμείζω.

Ἐπειτα δ' ὡς αὐτὸς πιθανόν ἐπὶ ἡ Γερμανία, ὡς ἐπράξεν ἐν τῷ Κρητικῷ Ζητηματικῷ, θὰ κατα-
λείπῃ εἰς τὰς ἄλλας Δυνάμεις τὴν διεσχωγὴν τῆς Μακεδονικῆς ὑποθέσεως ἀπ' ὅσον ἐπὶ αὐτὴ ἀπὸ πάσης. εἰ δυνατόν, ἀναμείζω.

Ἐπειτα δ' ὡς αὐτὸς πιθανόν ἐπὶ ἡ Γερμανία, ὡς ἐπράξεν ἐν τῷ Κρητικῷ Ζητηματικῷ, θὰ κατα-
λείπῃ εἰς τὰς ἄλλας Δυνάμεις τὴν διεσχωγὴν τῆς Μακεδονικῆς ὑποθέσεως ἀπ' ὅσον ἐπὶ αὐτὴ ἀπὸ πάσης. εἰ δυνατόν, ἀναμείζω.

Ἐπειτα δ' ὡς αὐτὸς πιθανόν ἐπὶ ἡ Γερμανία, ὡς ἐπράξεν ἐν τῷ Κρητικῷ Ζητηματικῷ, θὰ κατα-
λείπῃ εἰς τὰς ἄλλας Δυνάμεις τὴν διεσχωγὴν τῆς Μακεδονικῆς ὑποθέσεως ἀπ' ὅσον ἐπὶ αὐτὴ ἀπὸ πάσης. εἰ δυνατόν, ἀναμείζω.

Ἐπειτα δ' ὡς αὐτὸς πιθανόν ἐπὶ ἡ Γερμανία, ὡς ἐπράξεν ἐν τῷ Κρητικῷ Ζητηματικῷ, θὰ κατα-
λείπῃ εἰς τὰς ἄλλας Δυνάμεις τὴν διεσχωγὴν τῆς Μακεδονικῆς ὑποθέσεως ἀπ' ὅσον ἐπὶ αὐτὴ ἀπὸ πάσης. εἰ δυνατόν, ἀναμείζω.

Ἐπειτα δ' ὡς αὐτὸς πιθανόν ἐπὶ ἡ Γερμανία, ὡς ἐπράξεν ἐν τῷ Κρητικῷ Ζητηματικῷ, θὰ κατα-
λείπῃ εἰς τὰς ἄλλας Δυνάμεις τὴν διεσχωγὴν τῆς Μακεδονικῆς ὑποθέσεως ἀπ' ὅσον ἐπὶ αὐτὴ ἀπὸ πάσης. εἰ δυνατόν, ἀναμείζω.

Ἐπειτα δ' ὡς αὐτὸς πιθανόν ἐπὶ ἡ Γερμανία, ὡς ἐπράξεν ἐν τῷ Κρητικῷ Ζητηματικῷ, θὰ κατα-
λείπῃ εἰς τὰς ἄλλας Δυνάμεις τὴν διεσχωγὴν τῆς Μακεδονικῆς ὑποθέσεως ἀπ' ὅσον ἐπὶ αὐτὴ ἀπὸ πάσης. εἰ δυνατόν, ἀναμείζω.

Ἐπειτα δ' ὡς αὐτὸς πιθανόν ἐπὶ ἡ Γερμανία, ὡς ἐπράξεν ἐν τῷ Κρητικῷ Ζητηματικῷ, θὰ κατα-
λείπ

όπλου, εξ άπροσεξίας περί την γόμωσιν, ό είκοσιπενταετής Ιωάν. Παπαπέτρος.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Διά Β. Διατάγματος δημοσιευθέντος χθές έτέθη εις διάθεσιν των κ.κ. Υπουργών πίστωσις εκ 10,563,014 δραχμών προς πληρωμήν των έξόδων του Κράτους του μηνός Νοεμβρίου, αί όποίαι κατενεμήθησαν ως εξής: Είς τό ύπουργείον των Έξωτερικών δρ. 187,870, Δικαιοσύνης 462,688, Έσωτερικών 658,770. Εκκλησιαστικών 457, 706, Στρατιωτικών 1,387,640, Ναυτικών 634,596 και Οικονομικών 6,774, 434. — Περυσιάστη προχθές εις τήν 'Ανάκτορα ό νέος πρεσβευτής της 'Αμερικης κ. Τζάκσον και έγένετο δεκτός εις μακράν άκρόασιν παρά τή Α. Μ. τώ Βασιλεί.

— Προχθές την έσπέραν ό έν 'Αθήναις πρεσβευτής της Τουρκίας κ. Ριζάτ πασάς μετέβη εις τό ύπουργείον των Έξωτερικών και έπεσκέφθη τόν ύπουργόν κ. 'Αλ. Σκουζέν παρμείνας παρ' αὐτῷ επί πολλήν ὥραν. 'Η έπίσκεψις αὕτη τοῦ κ. πρεσβευτοῦ αφεώρα τό ζήτημα τῆς έφκρημογῆς τῶν μεταρρυθμίσεων έν Μακεδονίᾳ, καθῶς και τό ζήτημα τῆς συνολογήσεως τῶν έμπορικῶν συμβάσεων μεταξὺ Τουρκίας και 'Ελλάδος. — Τό ύπουργείον των Έσωτερικών ένέκρινε τό σχεδιάγραμμα τῆς εταίριας τῶν 'Ελλ. Σιδηροδρόμων τό άφορῶν τό κτίριον τοῦ σταθμοῦ, ὅστις θά άνεγερθῇ έν Τατοίῳ και παρά τό κτήμα τοῦ Βασιλέως. Τό σχέδιόν του εἶνε έντελῶς πρωτότυπον και λίαν καλλιτεχνικόν. Εἰς τὸν σταθμόν θά άναχμενουν οἱ Βασιλεῖς κατερχόμενοι εκ τῶν άνακτόρων τοῦ Τατοῖου, ἵνα έπιβάζωνται τοῦ Λαρισσαίκοῦ σιδηροδρόμου. — Περὶ τὰ μέσα τῆς έλευσομένης έβδομάδος δημοσιεύονται αἱ γενικαί τοποθετήσεις τῶν αξιωματικῶν, αἱ προταθεῖσαι ὡς γνωστόν ὑπό τῆς γενικῆς διοικήσεως τοῦ στρατοῦ. — 'Ανηγγέλη προχθές ένταῦθα ὅτι δύο δυστυχήματα έλαβον χώραν εις τὰ μεταλλεία Καμαριζῆς. Εἰς εργάτης έτραυματίσθη εκ συγκρούσεως δύο βρυονίων, μεταξὺ τῶν ὁποίων εὔρεθη και άλλος επίσης βρυύτατα τραυματισμένος εκ καταπτώσεως μεταλλεύματος. — 'Ο πρωθυπουργός κ. Δηλιγιάννης από πολλοῦ έχει ὑπό μελετην τό σύστημα τῆς διοικήσεως τῶν δήμων και έσκέφθη πάσας τὰς δυνατότας μεταβολῆς αἰτινες ἡδύναντο νά γίνωσιν εις αὐτό. 'Ηδη άπεφάσισε νά ὑποβάλῃ εις τήν Βουλὴν νομοσχέδιον διὰ τοῦ ὁποῖου μεταρρυθμίζεται ὁ ισχύων νόμος, περὶ εκλογῆς τῶν δημοτικῶν αρχόντων. Κατὰ τό νομοσχέδιον τοῦτο ἡ εκλογή τῶν δημοτικῶν συμβούλων θά χωρισθῇ από τήν εκλογήν τῶν δημάρχων και τῶν δημορχικῶν παρέδρων και θά προηγηται αὐτῆς. — 'Η πριγκίπισσα 'Ελένη έδέχθη χθές έν τοῖς άνακτόροις πολλὰς κυρίας εκ τῆς ανωτέρας παρ' ἡμῖν κοινωνικῆς τάξεως.

— Λίαν άνησυχητικαί πληροφορίες διαβιβάζονται καθ' έκάστην εις τό ύπουργείον των Στρατιωτικῶν και τό 'Αρχηγείον τῆς χωροφυλακῆς περὶ τῆς καταστάσεως τῆς δημοσίας ασφαλείας, ἥτις από τινος χρόνου ἤρχισε νά διασκαλεύεται λίαν έπιφύδως ένεκα τοῦ μεγάλου αριθμοῦ τῶν κακοποιῶν στοιχείων, ἅτινα άνεφάνησαν έσχάτως εις τὰ διάφορα μέρη τοῦ Κράτους και ἰδίᾳ έν Θεσσαλίᾳ. Κατόπιν τῶν πληροφοριῶν τούτων άπεφασίσθη άφ' ενός μὲν ὅπως πᾶσαι αἱ μοιραρχαί τοῦ Κράτους ενισχυθοῦν δι' έπαρκούς στρατιωτικῆς δυνάμεως, κατάρτισθον δ' άφ' έτέρου μεταβατικά άποσπάσματα ὑπό αξιωματικούς δραστηρίους, πρὸς αποτελεσματικὴν καταδίωξιν τῶν κακοποιῶν στοιχείων, τὰ ὁποῖα ένσπεύρουν τὸν τρόπον εις τοὺς άγροτικούς πληθυσμούς, οἵτινες ὡς εκ τῶν κινδύνων, τοὺς ὁποῖους διατρέχουσι, μεγάλας ζημίας ὑφίστανται, μὴ δυνάμενοι ν' άσχοληθοῦν έλευθέρως εις τὰς εργασίας των.

— Τό ύπουργείον των Ναυτικῶν δι' έγγραφου του πρὸς τὸν διευθυντὴν τοῦ Ναυστάθμου τῆς Τουλῶνος παρεκάλεσεν, ὅπως ὀρίσῃ τό

χρονικόν διάστημα κατὰ τό ὅποιον θά εἶνε έλευθερά ἡ αὐτόθι δεξαμενὴ, ἵνα καθαρισθῶσι τὰ ἡμέτερα δύο θωρηκτά. Κατ' άπόφασιν τοῦ ύπουργοῦ πρῶτον θά καταπλεύσῃ εις Τουλῶνα πρὸς καθαρισμόν τό θωρηκτόν «Σπέτσκι» και μετὰ ταῦτα ἡ «Γόρξ».

— Κατόπιν έντολῆς, τήν ὁποίαν έδωκεν ό ύπουργός τῆς Δικαιοσύνης κ. Ζυγομυλῆς, τό αρμόδιον τμήμα τοῦ ύπουργοῦ ἤρχισε τὸν κατάρτισμόν των Β. Διαταγμάτων, διὰ τῶν ὁποίων άπονέμεται χάρις εις βρυποίνους και βρυούς άσθενεῖς καταδίκους. Τὰ διατάγματα ταῦτα εὔρισκονται ἤδη περὶ τό τέλος τοῦ κατάρτισμοῦ των, θά ὑποβληθῶσι δὲ πρὸς ὑπογραφήν εις τὸν 'Ανακτα κατὰ πρώτην προσεχῇ εις τὰ 'Ανάκτορα άνοδον τοῦ κ. Ζυγομυλῆ.

— Χθές διεβιβάσθη εκ Κκλαμῶν εις τό ύπουργείον τῆς Δικαιοσύνης έγγραφον τοῦ εκεῖ άνκριτοῦ, ὅστις βεβαιώνει ὅτι εκ τῶν άνακρισεων, τὰς ὁποῖας διεξήγαγεν, άνεκάλυψε πλείστας ὅσας σκανδαλώδεις και σοδρωτάτας έπεμβάσεις κατὰ τὰς εκλογὰς τοῦ ὑποταμίου Κορώνης Π. Οἰκονομοπούλου και τοῦ εκεῖ άστυνομεύοντος Μ. Τσόγκα. 'Ο άνκριτής ταῦτοχρόνως προσθέτει ὅτι θεωρεῖ άπαράκλιτον τήν σύλληψιν των έν λόγῳ δύο δημοσίων ὑπαλλήλων, διὰ τοῦτο δὲ προσέθηκεν εις τήν εκθεσίον του και δύο έντάλματα συλλήψεως τοῦ ὑποταμίου και τοῦ άστυνομεύοντος. Τό ύπουργείον τῆς Δικαιοσύνης θά διαβιβάσῃ εις τὰ οἰκεία ὑπουργεία τὰ έντάλματα συλλήψεως, τὰ ὁποῖα τηλεγραφικῶς θά διατάξωσι τήν σύλληψιν των ὑπό τοῦ άνκριτοῦ θεωρηθέντων ὡς ένόχων εκλογικῶν έπεμβάσεων.

— Προχθές τήν 4ην μ. μ. ἡ Α. Μ. ό Βασιλεὺς συνοδεύμενος ὑπό τοῦ αρχηγοῦ τοῦ στρατιωτικοῦ Του Οἴκου κ. Παπαδιαμαντοπούλου, άνῆλθεν εις τὸν λόφον τοῦ Λυκαβητοῦ και έπεσκέφθη τὸν ναόν τοῦ 'Αγίου Γεωργίου παρμείνας περὶ τήν ὥραν. 'Ο γέρον Λουλουδάκης ἦτο εξαλλος εκ τῆς χαρῆς βλέπων τὸν Βασιλέα περιεργαζόμενον τὰ πάντα μετὰ θαυμασμοῦ.

— Μετ' εκτάντου επιτυχίας διεξήχθη ἡ εορτὴ τοῦ Γ' πυροβολικοῦ συντάγματος ὑπό τὸν διοικητὴν κ. Κ. Βούλτσον.

Τό σύνταγμα εἶχε στολισθῇ διὰ σημαίων και μύρτων. Περὶ δὲ τήν 9 π. μ. ὥραν εις τὸν 'Αγιον Διονύσιον, ναόν τοῦ συντάγματος, έψάλη δοξολογία, εις τήν ὁποῖαν παρευρέθησαν ό διοικητής μετὰ τῶν αξιωματικῶν και ὑπαξιωματικῶν τοῦ συντάγματος. Μετὰ τό πέρας τῆς δοξολογίας παρετέθησαν εις τοὺς κ. αξιωματικούς διάφορα γλυκύσματα, τήν μεσημβρίαν δὲ παρετέθη γεῦμα εις τήν αἴθουσαν τοῦ έστιατορίου τῶν ὑπαξιωματικῶν, εις ὃ παρεκάθησαν πλείστοι των κ. αξιωματικῶν. Μετὰ τοῦτο έπηκολούθησε χορὸς παρταθεῖς μέχρι τῆς έσπέρας σχεδόν.

— 'Ο εξ 'Ιωαννίνων κ. 'Αλκιβιάδης Λαμπρινός ό ευρωπαϊκῆς μορφώσεως και εκπαιδευσεως έτέλεσε πρὸ εβδομάδων έν τῷ οἴκῳ τοῦ συνταγματάρχου κ. Στρούμπου τοὺς άρραβῶνας αὐτοῦ μετὰ εκλεκτῆς και άριστα μεμρωμένης τό τε πνεῦμα και τήν ψυχὴν δεσποινίδος 'Αναστασίας Πετρίκη. Σφίγγομεν αὐτοῦ τήν χεῖρα μετὰ πάντων τῶν φίλων επί τῇ εὐτυχεῖ ταύτῃ ένώσει και ευχόμεθα ταχέως τήν στέψιν.

— 'Ο εκ τῆς επαρχίας Δρυϊνουπόλεως κ. Θεοχάρης Καρβούνης ὑπόστας τὰς έν τῇ 'Ιατρικῇ σχολῇ εξετάσεις αὐτοῦ άνηγόρευθῇ προχθές διδάκτωρ τῆς ιατρικῆς. 'Αποτέλλομεν αὐτῷ τὰ συγχαρητήριά μας και ευχόμεθα ὅπως και έν τῷ πρακτικῷ σταδίῳ ευδαιμονήσῃ και διακριθῇ ὡς διεκρίθη μέχρι τοῦδε κατορθώσας έν μεσῷ μυρίων άντιξίων περιστάσεων νά άποπερατώσῃ τὰς σπουδὰς αὐτοῦ και πρώτος πάντων νά προσέλθῃ εις τὰς εξετάσεις μόλις άποπερατώσας τήν τετραετὴ φοίτησιν. Διὰ τοῦτον τὸν λόγον ό πρὸς αὐτὸν έπαινος εἶνε ὑπερδίκαιος.

ΔΙΑΦΟΡΑ

'Η κυρία 'Αλεξάνδρα Χρηστοδασίλη έτεκε θυγάτριον ὅλως άρτιον και άρρενωπόν. Διὸ συγχαίρομεν αὐτὴν και τὸν φίλτατον κ. Χ. Χρηστοδασίλην επί τῷ αἰσίῳ τούτῳ γεγονότι τοῦ οἴκου αὐτῶν.

— 'Υπὸ τοῦ έν Ματταλῆς 'Ηπειρώτου κ. Α. Σκέντου εξεδόθη και πωλεῖται εις τὰ καταστήματα 'Ανέστη Κωνσταντινίδου και εις τὰ έν ταῖς επαρχίαις βιβλιοπωλεῖα αὐτῇ φρ. χρ. 1,50, 'Η μερολόγιον τοῦ νέου έτους 1903 επί λαμποῦ χαρτοῦ. 'Ο κ. Σκέντος διακρινόμενος διὰ τὰ πατριωτικά αὐτοῦ αίσθήματα έδημοσίευσε προηγουμένως και άλλα αὐτοῦ έργα ὡς και συλλογὴν ποιημάτων.

— 'Αφίκετο εκ Τεσερβαρίου ό προσφιλὴς ἡμῶν φίλος κ. 'Ιωάννης Τόσκας και άνεχώρησε διὰ Θεσσαλονίκην.

— 'Ανεχώρησε διὰ Σεργίαν ό εξ 'Αρτσίστης κ. Γεώργιος Οἰκονόμου πτυχιούχος τῆς έμπορικῆς 'Ακαδημίας.

— 'Αφίκετο εξ 'Ανω Βίτσης ό κ. Παναγιώτης Βελογιάννης και άνεχώρησε διὰ Σεργίαν. 'Εκ Ρουμανίας δὲ ό κ. 'Αριστέδης Δόλης και άνεχώρησε διὰ Δολιανά.

— 'Αφίκοντο εκ Ζίτσης οἱ κ. κ. Χριστόδουλος Μαντᾶς τελειόφοιτος τῆς ιατρικῆς και Δημήτριος Διάσκος τελειόφοιτος τῆς Νομικῆς, εξ 'Ιωαννίνων κ. Χριστόδουλος Κομπᾶς και εκ Τεσερβαρίου ό κ. Κωνσταντῖνος 'Αναστασιάδης, ὅστις άνεχώρησε διὰ Θεσσαλονίκην.

— 'Απεβίωθεν έν Σοποτσελίῳ ἡ νεαρά και ένάστος σύζυγος τοῦ κ. Νικολάου Χατζοπούλου και αδελφὴ τοῦ κ. Ναπολέοντος Ζωῖδου. Εἰς τοὺς οὕτω σκληρῶς δοκιμασθέντας σύζυγον και αδελφὸν εκφράζομεν τὰ εγκάρδια ἡμῶν συλλυπητήρια, ευχόμενοι τελείαν τήν εξ ὕψους παρηγορίαν. Η. Π.

— Τήν παρελθούσαν εβδομάδα απέβιασαν εις τό άνθος τῆς ἡλικίας του ό μόλις εἰκοσι Μαῖους ἀδελφῶν Ευάγγελος Κουτσονίκας αδελφός των εκ Τζουμέρκων και ένταῦθα εγκατεστημένων αδελφῶν Κουτσονίκα διευθυντῶν δύο μεγάλων Ξενοδοχείων ὕπνου των «Παρισίων» και «Πρίγκηπος Νικολάου», οὗς συλλυπούμεθα εγκαρδίως.

— 'Αφίκοντο εκ Ποτρ-Σαῖδ και άνεχώρησαν εις Βήσανην οἱ κ. κ. Χρ. Τσούλος και Δημ. 'Αρμυρος.

— Πρὸ ἡμερῶν απέβιασαν έν Συρράχῳ ἀνὴρ χηστός και ένάρετος διακριθεῖς αἵποτε διὰ τ' αγαθὰ προτερήματά του ὡς διατελέσας ἐπὶ πολλὰ έτη πρόεδρος τῆς κοινότητος τῆς κομποπόλεως Συρράχου ό Δημήτριος Μπίτζιος. Τοὺς συγγενεῖς και οἰκείους αὐτοῦ συλλυπούμεθα εγκαρδίως ὡς και τ' άπορρασθέντα ἀνήλικα τέκνα του.

— «'Η 'Εθνικὴ Σημαία». Μελέτη εθνικοῦ ένδιαφέροντος Ιστορικῆ ἄμα τε και φιλοσοφικῆ άποκαλύπτουσα τό άπόρητον τοῦ συμβολισμοῦ των χρωμάτων και τοῦ αλληγορικοῦ συμπλέγματος τῆς 'Εθνικῆς Σημαίας. 'Η μελέτη αὕτη τῇ συστάσει τῆς Μοιραρχίας και τῆς Γενικῆς Διοικήσεως τοῦ στρατοῦ έδημοσιεύθη παρά τοῦ συγγραφέως κ. Βασιλείου Τζούρα άνθυπολογα οῦ. Οἱ βουλόμενοι νά τήν άποκτήσων άποτανηθῶσαν πρὸς τὸν συγγραφέα εις Κέρκυραν συναποστέλλοντες και τό εκ μίᾳ δραχμῆς αντίτιμόν.

ΜΕΓΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ

«Ο ΠΡΙΓΑΝ΄ ΝΙΚΟΛΑΟΣ»

Τό νεόδμητον και μεγαλοπρεπέστατον τοῦτο ξενοδοχεῖον, τό κείμενον επί τῆς οδοῦ 'Αθηνᾶς αριθ. 22 εις τό κέντρον των μεγάλων έμπορικῶν καταστημάτων των ὁδῶν 'Αθηνᾶς, 'Ερμού και Αἰόλου, περιέχει δωμάτια ευρύχωρα, ευάερα, ευήλικα και ευχάριστα και των ὁποίων τὰ έπιπλα εἶνε έντελῶς κεινουργῇ. Καθαριότης, έντιμότης και ὑπηρεσία προθυμοτάτη. Χάριν τῆς συγκεντρώσεως πολυπληθοῦς πελατείας εκανονίσθησαν αἱ εξής τιμαί: Δωμάτιον μετὰ μίᾳ κλίνης δραχ. 1,50, μετὰ δύο κλινῶν 3, 2,50 και 2. Δωμάτια μετὰ μίᾳς κλίνης μηνιαίως δρ. 45, 40 και 35, μετὰ δύο κλινῶν 80, 70, 60 και 50. Αἱ ἰδίαι τιμαί ισχύουσι και διὰ τό ξενοδοχεῖον των Παρισίων έμπροσθεν τῆς πλατείας τῆς 'Εθνικῆς Τραπεζῆς και παρὰ πλεύρας τοῦ νέου Ταχυδρομείου και Τηλεγραφείου.

«Ο διευθυντὴς των ανωτέρω ξενοδοχείων
Γ. Ν. Κουτσονίκας»

Εἰδοποιήσις

Τό παρὰ τήν Νεάπολιν γνωστότατον Καφενεῖον **Καρατζᾶ** άνακαινισθὲν τελείως άνέλαβεν ὑπό τήν διεύθυνσιν του ό εξ 'Αργυροκάστρου φιλοπρόδος κ. Μ. Τσούνος. 'Οθεν συνιστώμεν θερμῶς εις άπαντας τοὺς συμπατριώτας μας, ὅπως και εκ καθήκοντος και διότι θά μένωσιν ευχαριστημένοι, ὑποστηρίξωσι διὰ τῆς συνδρομῆς των τὸν νέον συμπατριώτην μας.